

**SPIŠY JULIA
ZEYERA, XVII. JAN
MARIA PLOJHAR**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649363520

Spisy Julia Zeyera, XVII. Jan Maria Plojhar by Julius Zeyer

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

JULIUS ZEYER

**SPISY JULIA
ZEYERA, XVII. JAN
MARIA PLOJHAR**

SPISY
JULIA ZEYERA

XVII.

JAN MARIA PLOJHAR

I.

V PRAZE

NÁKLADEM ČESKÉ GRAFICKÉ AKČIOVÉ SPOLEČNOSTI «UNIE»
1900.

JULIUS ZEYER

JAN MARIA PLOJHAR

DÍL PRVNÍ

ČTVRTÉ VYDÁNÍ.

V PRAZE

NAKLADEM ČESKÉ GRAFICKÉ AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI «UNIE»
1900.

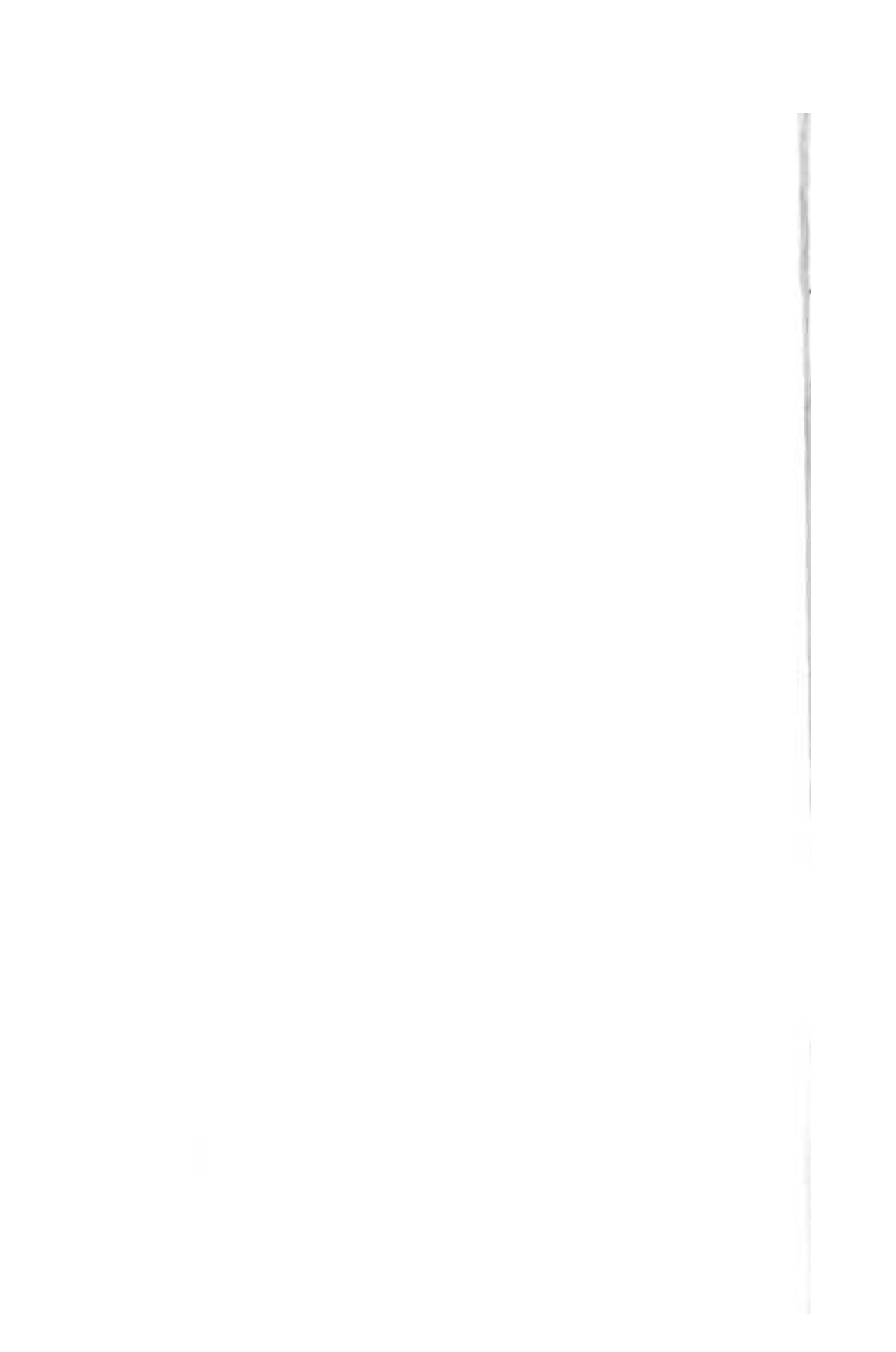
DRUHÝ TISÍC.

Tiskem «Čas» v Praze:

PAMÁTCE SVÉ MATKY.

J. Z.

I.

Bylo to v druhém poschodí velkého, palácovitého domu v ulici „Giulia“, založené samým Bramantem na rozkaz papeže Julia II., jehož jméno posud nese, bylo to v tom starém domě nedaleko paláce Falconieri, na večer, že ve vlastním svém pokoji paní Giovannina Bussi rouhavá ta slova slyšet musila, která jí sice nerozčilovala, avšak podivením plnila.

„Vychvalujte si Řím jak chcete,“ řekl ten mladý, přibledlý, tmavovlasý krásný muž s plavými kníry, který sedě na hluboké pohovce, unaveně tak dalece do polštářů klesal, jak to slušnost dovolovala. „vychvalujte si Řím, jak chcete,“ řekl — „mě sklamal. Je zde zima, obzvláště uvnitř domů, a vaše „caldajo“ místo aby hřálo, vybízí spíše k smíchu, ačkoli to žhavé uhlí na tom ohřivadle hezky vypadá. Avšak jak to vysušuje vzduch!

Vždyť ani dýchat nelze! Váš Řím mě sklamal. Lituji, že jsem nezůstal v Toscaně anebo Umbrii."

Paní Giovannina naslouchala trpělivě a vrtěla mlčky hlavou.

"Odpustte," řekl za chvíli kajicně mladík. "Moje tirady jsou vám snad nepříjemné. Jste rozená Římanka?"

"Ano, odpověděla plným hlasem. "Romana di Roma!" a hodila pyšně hlavou. Za chvíli pak dodala: "Je to divné, jak vy seveřané jste zimomřivými! Máme náhodou trochu pošmurné a chladné dny, pravda, avšak to pomine brzy a Řím se vám pak zajisté zalíbí. Vždyť jej ani ještě neznáte. Okouzluje všechny cizince."

Zamlčela se. Nebyla nikdy z Říma vyšla, celý ostatní svět byl jí neznám. Nebyla ani dost málo zvědava jej vidět nebo poznat. Nač? Co tam mohlo býti konečně zajímavého?

"Toscana! Umbrie!" opakovala a potřásala opět hlavou, jí to byl prázdný zvuk. V něm ale ta jména vyvolávala čarovné vidiny. Vzpomněl si na své cesty v létě v horách, na dubové háje, plné šera, v němž se zdálo, že přízrak té staré, tajemné, pohanské Etrurie ještě bloudí, na města podobná těm, která se vidí ve snách, na Urbino, na Cortonu, na Assisi, druhý ten Betlém, nad nímž svatá aureola utkvěla, na Perugiu! Vřelá touha plnila mu duši. Ach těch modrých vrchů, těch olivových hájů, těch starých, věčně pa-